

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 1017

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 19 octombrie 2022

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 309 din 19 mai 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 308 alin. (1) din Codul penal	2-4	1.597/3.881/1.937. — Ordin al ministrului antreprenoriatului și turismului, al ministrului finanțelor și al ministrului muncii și solidarității sociale privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli rectificat pe anul 2022 pentru Societatea CENTRUL NAȚIONAL DE ÎNVĂȚĂMÂNT TURISTIC — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Antreprenoriatului și Turismului	11-13
Decizia nr. 330 din 26 mai 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. (1) din Codul penal și ale art. 16 alin. (1) din Codul de procedură penală	5-7	5.201. — Ordin al ministrului educației pentru extinderea activității de învățământ a unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu program prelungit „Camigo” din municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj	14
Decizia nr. 360 din 8 iunie 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (2) teza întâi din Codul de procedură penală	8-9	5.205. — Ordin al ministrului educației pentru mărirea capacității de școlarizare a unității de învățământ preuniversitar particular Karin's Kids Academy Băneasa din municipiul București, sectorul 1	15
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
316. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale pentru aprobarea transmiterii unor bunuri din infrastructura secundară de irigații aparținând domeniului privat al statului, aflată în administrarea Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare și situată pe teritoriul Organizației utilizatorilor de apă pentru irigații ZYX Poarta Albă din județul Constanța, în proprietatea acestei organizații	10	ACTE ALE CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII	
		135. — Hotărâre pentru modificarea Codului deontologic al judecătorilor și procurorilor, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 328/2005	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 309**

din 19 mai 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 308 alin. (1) din Codul penal

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantei Ministerului Public, procuror Daniela Băloi.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 308 alin. (1) din Codul penal, excepție ridicată de Florin Dumitrescu în Dosarul nr. 8.495/118/2016 al Curții de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.708D/2019.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantei Ministerului Public, care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, invocă Decizia nr. 369 din 28 mai 2019 și Decizia nr. 215 din 17 aprilie 2018.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 25 septembrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 8.495/118/2016, **Curtea de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 308 alin. (1) din Codul penal**, excepție ridicată de Florin Dumitrescu într-o cauză penală în care autorul excepției a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu cu consecințe deosebit de grave, cu referire la art. 308 din Codul penal.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia, făcând referire la art. 36 alin. (1) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, apreciază că prin utilizarea sintagmei „*persoanele care exercită, permanent ori temporar, cu sau fără o remunerație, o însărcinare de orice natură în serviciul unei persoane fizice prevăzute la art. 175 alin. (2) ori în cadrul oricărei persoane juridice*” nu este creat un cadru clar, predictibil și lipsit de echivoc cu privire la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească aceste persoane. Susține că „persoana fizică” nu este în măsură să înțeleagă ce anume îi este interzis de legea penală pentru a nu fi considerată funcționar public. De asemenea, nu se poate determina care sunt persoanele care exercită un serviciu de interes public pentru care au fost

învestite de autoritățile publice. Susține că autorul excepției nu poate fi asimilat funcționarului public, deoarece nu a îndeplinit un serviciu public, ci unul de interes privat.

6. **Curtea de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 308 alin. (1) din Codul penal, cu următorul conținut: „*Dispozițiile art. 289—292, 295, 297—300 și art. 304 privitoare la funcționarii publici se aplică în mod corespunzător și faptelor săvârșite de către sau în legătură cu persoanele care exercită, permanent ori temporar, cu sau fără o remunerație, o însărcinare de orice natură în serviciul unei persoane fizice prevăzute la art. 175 alin. (2) ori în cadrul oricărei persoane juridice.*”

11. Autorul excepției susține că textele legale criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3) referitor la statul român și art. 1 alin. (5) potrivit căruia, în România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, prin Decizia nr. 588 din 21 septembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 835 din 20 octombrie 2017, paragrafele 24 și 25, a statuat că una dintre cerințele principiului respectării legilor vizează calitatea actelor normative (Decizia nr. 1 din 10 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 19 februarie 2014, paragraful 225). În acest sens, Curtea a constatat că, de principiu, orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de clar și de precis pentru a putea fi aplicat; astfel, formularea cu o precizie suficientă a actului normativ permite persoanelor interesate — care pot apela, la nevoie, la sfatul unui specialist — să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat. Desigur, poate să fie

difficil să se redacteze legi de o precizie totală și o anumită suplețe poate chiar să se dovedească de dorit, suplețe care nu afectează însă previzibilitatea legii (a se vedea, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 903 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 17 august 2010, Decizia Curții Constituționale nr. 743 din 2 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 579 din 16 august 2011, Decizia nr. 1 din 11 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 23 ianuarie 2012, sau Decizia nr. 447 din 29 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 674 din 1 noiembrie 2013). De asemenea, Curtea a statuat că o dispoziție legală trebuie să fie precisă, neechivocă, să instituie norme clare, previzibile și accesibile, a căror aplicare să nu permită arbitrarul sau abuzul. Norma juridică trebuie să reglementeze în mod unitar, uniform și să stabilească cerințe minimale aplicabile tuturor destinatarilor săi (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 17 din 21 ianuarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 79 din 30 ianuarie 2015).

13. În acest context, Curtea observă că autorul excepției își fundamentează criticile de neconstituționalitate din perspectiva definirii noțiunii de funcționar public și a stabilirii sferei de cuprindere a acestei noțiuni. Instanța constituțională reține că, prin Decizia nr. 215 din 17 aprilie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 689 din 8 august 2018, paragrafele 38—40, a constatat că noțiunea de funcționar public, în sensul legii penale, primește un înțeles autonom, diferit de cel din dreptul administrativ, potrivit căruia dobândește calitatea de funcționar public orice persoană numită, în condițiile legii, într-o funcție publică. În acest sens este și Decizia nr. 2 din 15 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 71 din 29 ianuarie 2014, prin care instanța de contencios constituțional a reținut că noțiunea de funcționar public, conform legii penale, are un sens mai larg decât cel din domeniul dreptului administrativ, datorită atât caracterului relațiilor sociale apărute prin incriminarea unor fapte socialmente periculoase, cât și faptului că exigențele de apărare a avutului și de promovare a intereselor colectivității impun o cât mai bună ocrotire prin mijloacele dreptului penal. Prin aceeași decizie Curtea a reținut că în legea penală funcționarul este definit exclusiv după criteriul funcției pe care o deține sau, cu alte cuvinte, dacă își exercită activitatea în serviciul unei unități determinate prin legea penală, supus unui anumit statut și regim juridic.

14. Astfel, Curtea a reținut că, potrivit art. 175 alin. (1) din Codul penal, este funcționar public în sensul legii penale persoana care, cu titlu permanent sau temporar, cu sau fără o remunerație: a) exercită atribuții și responsabilități, stabilite în temeiul legii, în scopul realizării prerogativelor puterii legislative, executive sau judecătorești; b) exercită o funcție de demnitate publică sau o funcție publică de orice natură; c) exercită, singură sau împreună cu alte persoane, în cadrul unei regii autonome, al altui operator economic sau al unei persoane juridice cu capital integral sau majoritar de stat, atribuții legate de realizarea obiectului de activitate al acesteia. Conform alin. (2) al art. 175 din Codul penal, este considerată funcționar public, în sensul legii penale, și persoana care exercită un serviciu de interes public pentru care a fost investită de autoritățile publice sau care este supusă controlului ori supravegherii acestora cu privire la îndeplinirea respectivului serviciu public. Această ultimă subcategorie a funcționarilor publici în sensul legii penale este calificată drept cea a „funcționarilor publici asimilați”.

15. Curtea a constatat că definițiile prevăzute la art. 175 din Codul penal prezintă importanță sub aspectul faptului că funcționarii publici în sensul legii penale sunt potențiali subiecți

activi ai acelor infracțiuni reglementate în cuprinsul titlului V — „Infracțiuni de corupție și de serviciu” al părții speciale a Codului penal, în cazul cărora ipoteza normei de incriminare prevede în mod expres această calitate. Din această subcategorie fac parte infracțiunile de luare de mită (art. 289), delapidare (art. 295), abuz în serviciu (art. 297), neglijență în serviciu (art. 298), folosirea abuzivă a funcției în scop sexual (art. 299), uzurparea funcției (art. 300), violarea secretului corespondenței [în varianta agravată, prevăzută la art. 302 alin. (3)] și divulgarea informațiilor secrete de serviciu sau nepublice (art. 304).

16. În ceea ce privește critica potrivit căreia nu se pot determina „persoanele care exercită un serviciu de interes public pentru care au fost investite de autoritățile publice”, Curtea reține că aceasta se referă, în realitate, la dispozițiile art. 175 alin. (2) din Codul penal. Referitor la aceste aspecte, Curtea, prin Decizia nr. 781 din 5 decembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 184 din 28 februarie 2018, paragrafele 15—22, a statuat că noțiunea de „funcționar public” se află în strânsă corelație cu cea de „interes public”, ambele noțiuni urmărind satisfacerea trebuințelor de interes general, în baza prerogativelor constituționale, care fac să prevaleze interesul public față de cel privat, astfel că funcționarul public își desfășoară activitatea în scopul realizării interesului public și, ca atare, în exercitarea funcției, acesta are îndatorirea de a considera interesul public mai presus de interesul personal. Curtea a reținut că funcționarul public asimilat, în înțelesul normei prevăzute la art. 175 alin. (2) din Codul penal, este persoana care exercită un serviciu de interes public pentru care a fost investită de autoritățile publice sau care este supusă controlului ori supravegherii acestora cu privire la îndeplinirea respectivului serviciu public. Calitatea de funcționar public, în accepțiunea dispozițiilor art. 175 alin. (2) din Codul penal, implică întrunirea, în mod cumulativ, a două cerințe obligatorii, și anume persoana să exercite un serviciu de interes public (condiție comună) și, respectiv, persoana să fie investită cu îndeplinirea respectivului serviciu public de către o autoritate publică sau să exercite serviciul de interes public sub controlul ori supravegherea unei autorități publice (condiție alternativă).

17. Prima cerință, și anume exercitarea unui serviciu de interes public, vizează sfera atribuțiilor persoanei. Analiza îndeplinirii acestei cerințe se face ținând seama de definiția dată „serviciului public” în dreptul administrativ. În acest sens, dispozițiile art. 2 alin. (1) lit. m) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, stabilesc că „serviciul public” reprezintă activitatea organizată sau, după caz, autorizată de o autoritate publică, în scopul satisfacerii unui interes legitim public. Această definiție presupune verificarea împrejurării dacă realizarea serviciului prestat urmărește satisfacerea unui interes general și dacă implică, în mod direct sau indirect, o autoritate publică. Noțiunea de „serviciu public” desemnează atât o formă de activitate prestată în folosul interesului public, cât și o subdiviziune a unei instituții din administrația internă împărțită pe secții, servicii etc. Din categoria serviciilor de interes public fac parte acele entități care, prin activitatea pe care o desfășoară, sunt chemate să satisfacă anumite interese generale ale membrilor societății.

18. Cu privire la cea de-a doua condiție, care privește relația persoanei care realizează serviciul public cu autoritățile publice, Curtea a constatat că aceasta este îndeplinită alternativ, dacă investirea pentru îndeplinirea serviciului s-a făcut de către o autoritate publică sau dacă activitatea persoanei este supusă controlului ori supravegherii unei autorități publice, indiferent de modalitatea de investire. Prin *investirea pentru realizarea unui*

serviciu public se înțelege fie acordarea de către o autoritate a calității din care derivă obligația de a realiza respectivul serviciu, fie încredințarea realizării serviciului de interes public printr-o decizie a autorității.

19. Condiția prevăzută de art. 175 alin. (2) din Codul penal este îndeplinită, așadar, numai atunci când o autoritate publică poate investi persoana să exercite un serviciu de interes public sau poate supraveghea/controla activitatea persoanei care exercită un serviciu public. Practic, funcționarul public trebuie să aibă o legătură cu autoritatea statală și, așa cum se menționează expres în expunerea de motive la noul Cod penal, dispozițiile art. 175 alin. (2) „vizează acele persoane care, deși nu sunt propriu-zis funcționari, exercită atribute de autoritate publică ce le-au fost delegate printr-un act al autorității statale competente și sunt supuse controlului acesteia, ceea ce justifică asimilarea lor cu funcționarii”.

20. În accepțiunea dispozițiilor art. 175 alin. (2) din Codul penal, controlul ori supravegherea autorităților publice cu privire la îndeplinirea unui serviciu de interes public implică existența unor dispoziții legale care să concretizeze controlul ori supravegherea autorității publice. Pentru ca o persoană să fie considerată funcționar public în sensul textului de lege menționat, este suficient ca aceasta să își desfășoare activitatea în cadrul unei persoane juridice al cărei obiect de activitate constă în prestarea unui serviciu de interes public și care este supusă controlului și supravegherii unei autorități publice, nefiind necesar ca pentru fiecare dintre aceste persoane să fie menționate, în cuprinsul actului normativ, dispoziții exprese prin care se exercită controlul sau supravegherea.

21. Referitor la noțiunea de „autoritate publică”, Curtea a reținut că aceasta este definită de dispozițiile interpretative ale art. 240 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 12 noiembrie 2012, care vizează condițiile răspunderii penale a persoanei juridice, răspundere reglementată în art. 135 din Codul penal. Astfel, prevederile art. 240 din Legea nr. 187/2012 stabilesc că, „în

aplicarea dispozițiilor art. 135 din Codul penal, prin autorități publice se înțelege autoritățile prevăzute în mod expres în titlul III, precum și la art. 140 și 142 din Constituția României, republicată”. În titlul III din Legea fundamentală, intitulat „Autoritățile publice”, se regăsesc capitolul I — „Parlamentul”, capitolul II — „Președintele României”, capitolul III — „Guvernul”, capitolul V — „Administrația publică” și capitolul VI — „Autoritatea judecătorească”. Capitolul V, consacrat administrației publice, cuprinde, la rândul său, secțiunea 1 — „Administrația publică centrală de specialitate” și secțiunea a 2-a — „Administrația publică locală”. Potrivit prevederilor art. 116 din Constituție, administrația publică centrală de specialitate este formată din organe centrale de specialitate subordonate — în care se includ, pe lângă ministere, și alte organe centrale — și organe centrale de specialitate autonome, care nu se află în raporturi de subordonare față de alte autorități publice. Conform doctrinei dreptului administrativ, autoritățile administrației publice sunt acele structuri organizaționale cu personalitate de drept public, ce se înființează și funcționează potrivit Constituției și legii pentru organizarea executării și executarea în concret a legii. Așadar, prin sintagma „autorități publice” se înțelege totalitatea formelor structurale chemate să exercite prerogative de putere publică atât la nivelul statului, cât și la nivelul comunităților locale.

22. În ceea ce privește susținerea autorului excepției potrivit căreia nu poate fi asimilat funcționarului public, deoarece nu a îndeplinit un serviciu public, ci unul de interes privat, Curtea apreciază că aceste aspecte țin de interpretarea și aplicarea prevederilor Codului penal la situația dată, instanța judecătorească fiind singura în măsură să analizeze materialul probator și să decidă în consecință. A răspunde criticii autorului excepției în această situație ar însemna o ingerință a Curții Constituționale în activitatea de judecată, ceea ce ar contraveni prevederilor art. 126 din Constituție, potrivit cărora justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege.

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Florin Dumitrescu în Dosarul nr. 8.495/118/2016 al Curții de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie și constată că dispozițiile art. 308 alin. (1) din Codul penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 19 mai 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

pentru prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**,

în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, semnează

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 330

din 26 mai 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. (1) din Codul penal și ale art. 16 alin. (1) din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a soluției legislative prevăzute la art. 15 alin. (1) din Codul penal de a nu cuprinde „pericolul social” printre trăsăturile infracțiunii și a soluției legislative prevăzute la art. 16 alin. (1) din Codul de procedură penală de a nu cuprinde printre cazurile de împiedicare a punerii în mișcare și de exercitare a acțiunii penale și cazul când „fapta nu prezintă gradul de pericol social al unei infracțiuni”, excepție ridicată de Curtea de Apel Timișoara — Secția penală, din oficiu, în Dosarul nr. 432/220/2018, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.064D/2018.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca inadmisibilă. Se arată, în acest sens, că argumentele formulate în susținerea excepției de neconstituționalitate nu constituie o apreciere justă și firească a neconstituționalității dispozițiilor legale criticate, ci una formală și că dispozițiile constituționale invocate în susținerea excepției nu au legătură cu textele criticate. Se mai arată că dispozițiile legale ce formează obiectul excepției sunt criticate pentru ceva ce nu conțin, și ar trebui să conțină, în opinia autoarei excepției. Or, reglementarea acestor aspecte constituie atributul exclusiv al legiuitorului, care, în Codul de procedură penală și la art. 80 din Codul penal, face vorbire despre noțiunile de „pericol social” și „grad de pericol social” al infracțiunii. Se mai arată că autorul compară dispozițiile Codului penal în vigoare cu cele ale Codului penal anterior.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 20 noiembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 432/220/2018, **Curtea de Apel Timișoara — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a soluției legislative prevăzute la art. 15 alin. (1) din Codul penal de a nu cuprinde „pericolul social” printre trăsăturile infracțiunii și a soluției legislative prevăzute la art. 16 alin. (1) din Codul de procedură penală de a nu cuprinde printre cazurile de împiedicare a punerii în mișcare și de exercitare a acțiunii penale și cazul când „fapta nu prezintă gradul de pericol social al unei infracțiuni”, excepție ridicată de Curtea de Apel Timișoara — Secția penală, din oficiu, într-o cauză având ca obiect**

soluționarea apelului declarat de apelantul-inculpat din respectiva cauză împotriva unei sentințe penale prin care acesta a fost condamnat pentru comiterea infracțiunii de conducere a unui vehicul neînmatriculat.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că infracțiunea este un fenomen obiectiv, antisocial, constând în comiterea unei fapte prevăzute de legea penală, iar principiul *ultima ratio* impune ca infracțiunea să prezinte un anumit grad de pericol social pentru corijarea căruia este necesară aplicarea unei sancțiuni penale, o sancțiune de altă natură și de mai mică intensitate fiind insuficientă. Astfel, în aplicarea principiului *ultima ratio*, diferența cantitativă de pericol social între diferitele fapte prevăzute de legea penală se impune a se transforma juridic într-o diferență calitativă, așa încât numai fapta care atinge un prag important al pericolului social să fie considerată infracțiune. Prin urmare, pentru stabilirea existenței unei infracțiuni nu este suficient a se constata că fapta este incriminată ca atare într-o normă penală, ci se impune a se verifica și dacă aceasta, prin pericolul său concret, justifică aplicarea unei sancțiuni penale sau dacă este suficientă aplicarea unei sancțiuni de altă natură ori dacă, pentru corijarea făptuitorului, este necesară aplicarea vreunei sancțiuni. Se susține că fapta în sine nu prezintă pericolul social al unei infracțiuni atunci când, prin urmările sale, este lipsită de gravitate, așa încât aplicarea unei pedepse penale nu este justificată.

6. Se arată că prin dispozițiile noului Cod penal legiuitorul a regândit instituția infracțiunii, renunțând la definiția dată acesteia la art. 17 alin. 1 din Codul penal din 1969 și prevăzând, la art. 15 alin. (1), o definiție a infracțiunii de natură formală, și nu substanțială, așa cum a fost cea prevăzută de Codul penal din 1969. Din definiția infracțiunii, prevăzută la art. 15 alin. (1) din Codul penal, rezultă că aceasta prezintă trei trăsături esențiale: tipicitatea (prevederea în legea penală a faptei, atât sub aspect obiectiv, cât și sub aspect subiectiv), antijuridicitatea (fapta să fie nejustificată/ilicită) și imputabilitatea (fapta să fie imputabilă), norma penală anterior menționată nefăcând referire la pericolul social concret al faptei. Se susține că cea mai importantă consecință a noii reglementări este aceea că o faptă care îndeplinește cele trei condiții legale ale infracțiunii, dar care, în concret, a adus o atingere foarte mică valorii sociale ocrotite prin legea penală, chiar derizorie, constituie infracțiune, aspect ce implică importante consecințe pentru autorul acesteia.

7. Se arată că, pentru astfel de ipoteze, în care faptele prevăzute de legea penală prezintă un pericol social concret redus, legiuitorul a prevăzut posibilitatea judecătorului de a dispune renunțarea la urmărirea penală, în condițiile art. 318 din Codul de procedură penală, sau renunțarea la aplicarea pedepsei, în condițiile art. 80 din Codul penal. Premisele instituției renunțării la urmărirea penală și ale renunțării la aplicarea pedepsei sunt acelea că fapta săvârșită prezintă un pericol social suficient pentru a constitui infracțiune, și nu lipsa atingerii pragului minim al pericolului social specific unei infracțiuni. Se susține că legiuitorul nu a prevăzut însă o soluție legislativă pentru situația în care fapta săvârșită îndeplinește trăsăturile formale ale infracțiunii, dar, în concret, nu prezintă

pericolul social al unei infracțiuni pentru sancționarea căreia este necesară aplicarea unei pedepse.

8. Se arată că, atunci când stabilește regulile referitoare la tragerea la răspundere penală a făptuitorului, legiuitorul trebuie să asigure un just echilibru între interesul individual al acestuia și interesul general al societății de a-l trage la răspundere penală și de a preveni atingerile ce pot fi aduse ordinii și siguranței publice, echilibru care este absolut necesar în scopul apărării valorilor constituționale. Se face trimitere la Decizia Curții Constituționale nr. 405 din 15 iunie 2016, paragrafele 68 și 69.

9. Se arată că, chiar dacă Parlamentul se bucură de o competență exclusivă în reglementarea măsurilor ce țin de politica penală a statului, această competență nu este una absolută, în sensul excluderii exercitării controlului de constituționalitate asupra măsurilor adoptate, atunci când, în procesul de legiferare, legiuitorul încalcă principiul *ultima ratio*, încălcând, astfel, art. 1 alin. (3) din Constituție și sensul noțiunii de stat de drept, înțeles ca statul ce garantează libertățile și drepturile individuale și care asigură securitatea internă și externă a cetățenilor prin instituții democratice.

10. Se arată că o astfel de limitare a puterii judecătorești încalcă echilibrul puterilor în stat, principiul legalității primând, în acest caz, în dauna principiului necesității ce izvorăște la rândul său din principiul *ultima ratio*, aspect ce contravine art. 1 alin. (4) din Constituție și, totodată, art. 1 alin. (5) din Constituție care prevede obligativitatea respectării dispozițiilor Legii fundamentale, inclusiv de către puterea legislativă.

11. Se susține că limitele mai sus analizate încalcă principiul proporționalității, prevăzut la art. 53 din Constituție, și că legiuitorul, în opera sa de individualizare legală a răspunderii penale, trebuie să respecte principiul anterior menționat, stabilirea de către legiuitor a răspunderii penale trebuind să fie corelată cu gradul de pericol social abstract al fiecărei infracțiuni în parte, care este determinat de importanța valorilor sociale ocrotite, dar și de măsura în care această valoare este vătămată sau pusă în pericol în mod concret.

12. Se arată că pedeapsa penală/angajarea răspunderii penale pentru fapte penale al căror grad de pericol social nu satisface exigențele angajării răspunderii penale reprezintă o măsură intruzivă, disproporționată a statului care încalcă libertatea individuală, astfel cum aceasta este garantată la art. 23 alin. (1) din Constituție, libera circulație, reglementată la art. 25 alin. (1) din Constituție, dreptul la viața intimă, familială și privată, prevăzut la art. 26 din Constituție, dreptul de vot, reglementat la art. 36 alin. (1) din Constituție, dreptul de a fi ales, prevăzut la art. 37 alin. (1) din Constituție, și libertatea economică, reglementată la art. 45 din Constituție.

13. Așadar, lipsirea inculpatului de posibilitatea de a beneficia de o soluție de achitare, în ipoteza în care faptele săvârșite de el prezintă un pericol social inferior pragului minim specific unei infracțiuni, aduce atingere principiului proporționalității, astfel cum acesta este reglementat la art. 53 din Constituție, care presupune caracterul excepțional al restrângerilor exercitiului drepturilor sau libertăților fundamentale, ceea ce implică, în mod necesar, și caracterul lor temporar.

14. Se susține, totodată, că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile art. 126 alin. (1) din Constituție, întrucât limitează, fără o justificare rezonabilă, puterea judecătorească de a înfăptui justiția, împiedicându-l să dispună achitarea inculpatului în cazul faptelor penale al căror pericol social nu necesită angajarea răspunderii penale.

15. Mai mult, se arată că soluția legislativă prevăzută la art. 16 alin. (1) din Codul de procedură penală, care nu enumeră printre cazurile de împiedicare a punerii în mișcare și exercitare a acțiunii penale și cazul în care fapta nu prezintă gradul de pericol social al unei infracțiuni, încalcă prevederile art. 21

alin. (3) din Constituție, ce reglementează dreptul la un proces echitabil.

16. Se mai susține că dispozițiile legale criticate încalcă accesul liber la justiție, prevăzut la art. 21 din Constituție, prin împiedicarea celui interesat de a beneficia de o soluție de achitare, ca urmare a împrejurării că fapta acestuia nu prezintă gradul de pericol social al unei infracțiuni. Se susține că, în lipsa soluției legislative anterior menționate, interesele legitime ale inculpatului nu pot fi apărate în justiție în mod efectiv. Se face trimitere la considerentele Deciziei nr. 60 din 14 octombrie 1993 și ale Deciziei Plenumului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994.

17. Este invocată jurisprudența Curții Constituționale considerată ca fiind relevantă, respectiv Decizia nr. 392 din 6 iunie 2017, paragrafele 52 și 54, Decizia nr. 858 din 14 decembrie 2017, paragrafele 16, 17 și 22, Decizia nr. 302 din 4 mai 2017, paragrafele 56 și 63, Decizia nr. 711 din 27 octombrie 2015, paragrafele 38, 39, 42, 44 și 45, Decizia nr. 407 din 16 iunie 2016, paragrafele 14—17, Decizia nr. 733 din 29 octombrie 2015, paragrafele 19, 29 și 30.

18. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

19. **Avocatul Poporului** apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. (1) din Codul penal și ale art. 16 alin. (1) din Codul de procedură penală este inadmisibilă. Se susține că noua definiție a infracțiunii nu mai prevede că infracțiunea ar fi fapta care prezintă pericol social, acordând prioritate trăsăturii ca fapta să fie prevăzută de legea penală și vinovăției. Totodată, noua definiție reglementează alte două trăsături esențiale ale infracțiunii, și anume caracterul nejustificat și caracterul imputabil ale faptei. Astfel, trăsăturile infracțiunii sunt tipicitatea, antijuridicitatea și imputabilitatea, iar, în corelație cu acestea, au fost elaborate dispozițiile Codului de procedură penală. Însă aspectul că pericolul social al faptei nu mai este menționat în conținutul definiției legale a infracțiunii nu înseamnă că el nu constituie o caracteristică intrinsecă a acesteia, întrucât doar pericolul social diferit al faptelor justifică reglementarea unor limite diferite ale pedepselor prevăzute de lege pentru diferite infracțiuni.

20. Or, prevederile legale criticate au fost adoptate potrivit dispozițiilor constituționale ale art. 61 alin. (1) care prevăd rolul Parlamentului de unică autoritate legiuitoare a țării. În privința modificării și completării acestora, art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale prevede că instanța de contencios constituțional „se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”. Sunt invocate considerentele deciziilor Curții Constituționale nr. 838 din 27 mai 2009 și nr. 819 din 12 decembrie 2017.

21. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

22. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

23. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, conform încheierii de sesizare, soluția legislativă prevăzută la art. 15 alin. (1) din Codul penal care nu cuprinde „pericolul social” printre trăsăturile esențiale ale infracțiunii și soluția legislativă prevăzută la art. 16 alin. (1) din Codul de procedură penală care nu cuprinde printre cazurile de împiedicare a punerii în mișcare și exercitare a acțiunii penale și cazul când „fapta nu prezintă gradul de pericol social al unei infracțiuni”. Din analiza excepției de neconstituționalitate Curtea reține că sunt criticate, în realitate, dispozițiile art. 15 alin. (1) din Codul penal și ale art. 16 alin. (1) din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins:

— Art. 15 alin. (1) din Codul penal: „*Infracțiunea este fapta prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție, nejustificată și imputabilă persoanei care a săvârșit-o.*”;

— Art. 16 alin. (1) din Codul de procedură penală: „*(1) Acțiunea penală nu poate fi pusă în mișcare, iar când a fost pusă în mișcare nu mai poate fi exercitată dacă:*

a) *fapta nu există;*

b) *fapta nu este prevăzută de legea penală ori nu a fost săvârșită cu vinovăția prevăzută de lege;*

c) *nu există probe că o persoană a săvârșit infracțiunea;*

d) *există o cauză justificativă sau de neimputabilitate;*

e) *lipsește plângerea prealabilă, autorizarea sau sesizarea organului competent ori o altă condiție prevăzută de lege, necesară pentru punerea în mișcare a acțiunii penale;*

f) *a intervenit amnistia sau prescripția, decesul suspectului ori al inculpatului persoană fizică sau s-a dispus radierea suspectului ori inculpatului persoană juridică;*

g) *a fost retrasă plângerea prealabilă, în cazul infracțiunilor pentru care retragerea acesteia înlătură răspunderea penală, a intervenit împăcarea ori a fost încheiat un acord de mediere în condițiile legii;*

h) *există o cauză de nepedepsire prevăzută de lege;*

i) *există autoritate de lucru judecat;*

j) *a intervenit un transfer de proceduri cu un alt stat, potrivit legii.*”

24. Se susține că textele criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3), (4) și (5) referitoare la statul român, ale art. 21 — *Accesul liber la justiție*, ale art. 23 alin. (1) cu privire la libertatea individuală, ale art. 25 alin. (1) referitoare la libera circulație, ale art. 26 — *Viața intimă, familială și privată*,

ale art. 36 alin. (1) cu privire la dreptul de vot, ale art. 37 alin. (1) referitoare la dreptul de a fi ales, ale art. 45 — *Libertatea economică*, ale art. 53 — *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți* și ale art. 126 alin. (1) referitoare la instanțele judecătorești.

25. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, într-adevăr, Codul penal în vigoare definește, la art. 15 alin. (1), noțiunea de „infracțiune” ca fiind fapta prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție, nejustificată și imputabilă persoanei care a săvârșit-o. Această definiție nu prevede pericolul social ca element distinct al infracțiunii, spre deosebire de dispozițiile art. 17 din Codul penal din 1969, potrivit cărora infracțiune era fapta care prezintă pericol social, săvârșită cu vinovăție și prevăzută de legea penală. În mod corespunzător, spre deosebire de art. 10 alin. 1 din Codul de procedură penală din 1968, dispozițiile art. 16 alin. (1) din Codul de procedură penală în vigoare nu mai prevăd, printre cauzele care împiedică punerea în mișcare și exercitarea acțiunii penale, ipoteza în care fapta nu prezintă gradul de pericol social al unei infracțiuni.

26. În aceste condiții, autoarea excepției de neconstituționalitate, respectiv Curtea de Apel Timișoara — Secția penală, solicită modificarea prevederilor art. 15 alin. (1) din Codul penal, în sensul introducerii pericolului social printre elementele constitutive ale infracțiunii, și completarea dispozițiilor art. 16 din Codul de procedură penală, în sensul introducerii în cuprinsul enumerării de la alin. (1) al acestui articol a cazului lipsei pericolului social al faptei.

27. Realizarea acestor operațiuni legislative nu este însă de competența Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, „se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”, ci intră în sfera atribuțiilor Parlamentului, în calitatea sa de unică autoritate legiuitoare a țării, prevăzută la art. 61 alin. (1) din Constituție. De altfel, argumentele invocate în susținerea excepției au în vedere aspecte de politică penală a statului, a cărei transpunere legislativă revine Parlamentului, cu respectarea limitelor ce decurg din norma constituțională anterior menționată.

28. Pentru aceste motive, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. (1) din Codul penal și ale art. 16 alin. (1) din Codul de procedură penală este inadmisibilă.

29. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. (1) din Codul penal și ale art. 16 alin. (1) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Curtea de Apel Timișoara — Secția penală, din oficiu, în Dosarul nr. 432/220/2018.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Timișoara — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 26 mai 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

pentru prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**,

în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, semnează

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 360

din 8 iunie 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (2) teza întâi
din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (2) teza întâi din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Florina Comănoiu și Maria Comănoiu în Dosarul nr. 2.714/828/2018 al Judecătoriei Topoloveni și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.296D/2018.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 26 mai 2022, în prezența reprezentantului Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când, pentru o mai bună studiere a problemelor ce formează obiectul dezbaterii, în temeiul dispozițiilor art. 57 și ale art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, Curtea a dispus amânarea pronunțării pentru data de 8 iunie 2022, când a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Încheierea din 19 noiembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 2.714/828/2018, **Judecătoria Topoloveni a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 341 alin. (2) teza întâi din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Florina Comănoiu și Maria Comănoiu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei plângeri formulate de autoarele excepției împotriva unei ordonanțe de clasare.

4. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autoarele acesteia arată că noțiunea de „intimat” din cuprinsul art. 341 alin. (2) teza întâi din Codul de procedură penală nu este definită nici în dispozițiile titlului X al părții generale a Codului penal și nici de normele procesual penale în vigoare. Pentru acest motiv, autoarele fac trimitere la doctrină, arătând că, potrivit acesteia, „folosirea termenului de «intimat» pentru a desemna persoanele chemate la soluționarea plângerii, altele decât petentul, cere unele precizări: credem că legiuitorul are în vedere aici persoanele care au avut calitatea de părți în cauză (inculpatul, partea civilă și partea responsabilă civilmente) și subiecții procesuali principali (suspectul și persoana vătămată). Când urmărirea penală s-a desfășurat *in rem*, practica instanțelor este de a cita și persoana la care se referă actul de sesizare, ori cu privire la care petentul susține în plângerea împotriva soluției că ar trebui continuată urmărirea penală; *a fortiori*, este citată în calitate de intimat persoana față de care, chiar fără a avea vreo calitate procesuală, procurorul a dispus clasarea” (M. Udroui și colectiv, *Codul de procedură penală. Comentariu pe articole*, ediția 2, Editura C. H. Beck, București, 2017, p. 1404, paragrafele 23 și 24).

5. Totodată, se arată că principiul legalității presupune existența unor norme de drept intern suficient de accesibile, precise și previzibile în aplicarea lor, astfel cum reiese și din jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului. Sunt invocate hotărârile din 5 ianuarie 2000 și din 8 iulie 2008, pronunțate în cauzele *Beyeler împotriva Italiei*, paragraful 109, *Fener Rum Patrikliği împotriva Turciei*, paragraful 70.

6. Pentru aceste motive, se apreciază că noțiunea „intimaților” din cuprinsul dispozițiilor art. 341 alin. (2) teza întâi din Codul de procedură penală este lipsită de claritate, precizie și previzibilitate, standarde de calitate a legii ce garantează dreptul la un proces echitabil, astfel cum acesta este reglementat la art. 21 alin. (3) din Constituție.

7. **Judecătoria Topoloveni** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la calitatea legii, conținutul legilor nu poate prezenta o precizie absolută, având în vedere principiului generalității lor, folosirea unor caracterizări generale fiind preferată unor liste exhaustive. Așadar, interpretarea normelor juridice este o chestiune de practică, iar instanțele interne sunt cele mai în măsură să examineze și să interpreteze legislația națională, o astfel de interpretare nefiind, în sine, incompatibilă cu art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Se susține că dispozițiile legale criticate sunt suficient de clare și de predictibile și că acestea impun soluționarea în contradictoriu a plângerii împotriva soluției de neurmărire sau/și de netrimiteră în judecată, putând avea calitatea de intimat persoana vătămată, cea împotriva căreia a fost înregistrată o plângere penală sau persoanele avute în vedere în desfășurarea urmăririi penale *in rem*, dar în privința cărora nu este atins standardul de probațiune necesar pentru fi încadrate în categoria suspectilor sau a inculpaților. Se arată că, în privința persoanelor anterior enumerate, probatoriul administrat furnizează indicii care să sugereze o eventuală formă de vinovăție în săvârșirea faptelor ce fac obiectul urmăririi penale. Se arată că procesul penal parcurge mai multe etape, caracterizate prin nivele diferite ale probării vinovăției persoanelor care săvârșesc fapte prevăzute de legea penală, fiind invocate considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 198 din 23 martie 2017.

8. Se susține, de asemenea, că prevederile art. 341 alin. (2) din Codul de procedură penală nu încalcă accesul liber la justiție, dreptul la apărare și dreptul la un proces echitabil, deoarece judecătorul de cameră preliminară nu este investit cu soluționarea unei cauze în care să se pronunțe cu privire la vinovăția sau nevinovăția inculpatului, ci cu privire la soluția de neurmărire sau netrimiteră în judecată, sens în care verifică ordonanța atacată pe baza lucrărilor, a materialului din dosarul de urmărire penală și a oricărui înscrisuri noi prezentate. Sunt invocate, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 296 din 1 martie 2011 și Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 341 alin. (2) teza întâi din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins: „*Judecătorul de cameră preliminară stabilește termenul de soluționare și dispune citarea petentului și a intimaților și încunoștințarea procurorului, cu mențiunea că pot depune note scrise cu privire la admisibilitatea ori temeinicia plângerii. [...]*”.

13. Se susține că textul criticat contravine prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (3) teza întâi referitoare la dreptul la un proces echitabil.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că autoarele acesteia au calitatea de persoane vătămate în cauza în care a fost invocată prezenta excepție de neconstituționalitate. Având în vedere calitatea procesuală anterior menționată, acestea au fost citate, conform dispozițiilor art. 341 alin. (2) din Codul de procedură penală, în cadrul procedurii soluționării plângerii pe care au formulat-o împotriva soluției de clasare dispuse de procuror. Astfel, autoarele excepției de neconstituționalitate au avut posibilitatea de a participa la soluționarea plângerii pe care au promovat-o, beneficiind de toate drepturile și garanțiile procesuale necesare în vederea apărării drepturilor și intereselor lor procesuale.

15. Pentru aceste motive, actul procedural al citării persoanei cu privire la care au fost efectuate acte de cercetare penală, care nu are calitatea de suspect sau de inculpat, nu prezintă relevanță pentru autoarele excepției, din perspectiva garantării drepturilor și intereselor procesuale ale acestora.

16. Așa fiind, autoarele prezentei excepții de neconstituționalitate nu au interesul procesual de a contesta prezența făptuitorului care nu are calitatea de suspect sau de inculpat în cadrul procedurii de soluționare a plângerii formulate împotriva soluției de clasare, conform art. 341 din Codul de procedură penală.

17. În acest sens, dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale prevăd că instanța de contencios constituțional „*decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor*

20. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (2) teza întâi din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Florina Comănoiu și Maria Comănoiu în Dosarul nr. 2.714/828/2018 al Judecătoriei Topoloveni.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Topoloveni și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 8 iunie 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

pentru prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**,

în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, semnează

MARIAN ENACHE

judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei [...]”, iar, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, instanța constituțională exercită un control concret prin controlul de constituționalitate pe cale de excepție, invocarea acesteia trebuind să profite, în primul rând, aceluia care ridică excepția. Faptul că autorul excepției este primul beneficiar al deciziei prin care se constată neconstituționalitatea unei norme legale este stabilit chiar de către legiuitor, care, în materie penală, consacră revizuirea hotărârilor definitive pronunțate în cauzele în care a fost ulterior admisă excepția de neconstituționalitate (a se vedea Decizia nr. 295 din 9 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.040 din 6 noiembrie 2020, paragraful 6). De asemenea, prin aceeași jurisprudență, Curtea a reținut, cu privire la condițiile de admisibilitate a excepției de neconstituționalitate, că, potrivit jurisprudenței sale, „legătura cu soluționarea cauzei”, în sensul art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, presupune atât aplicabilitatea textului criticat în cauza dedusă judecării, cât și necesitatea invocării excepției de neconstituționalitate în scopul restabilirii stării de legalitate, condiții ce trebuie întrunite cumulativ pentru a fi satisfăcute exigențele pe care le impun aceste dispoziții legale în privința pertinentei excepției de neconstituționalitate în desfășurarea procesului (a se vedea Decizia nr. 438 din 8 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 600 din 12 august 2014). Prin urmare, condiția relevanței excepției de neconstituționalitate, respectiv a incidenței textului de lege criticat în soluționarea cauzei aflate pe rolul instanței judecătorești, nu trebuie analizată în abstract, ci trebuie verificat în primul rând interesul procesual al invocării excepției de neconstituționalitate, mai ales prin prisma efectelor unei eventuale constatări a neconstituționalității textului de lege criticat. Cu alte cuvinte, excepția de neconstituționalitate trebuie să fie realmente utilă părților care au invocat-o pentru soluționarea litigiului în cadrul căruia a fost ridicată.

18. Or, având în vedere că textul criticat nu produce efecte juridice asupra drepturilor subiective ale autoarelor prezentei excepții de neconstituționalitate, respectiv nu restrânge, în mod nejustificat, exercitarea de către acestea a drepturilor lor procesuale cu prilejul soluționării plângerii formulate conform art. 341 din Codul de procedură penală, dispozițiile legale criticate nu îndeplinesc condiția legăturii cu soluționarea cauzei, reglementată la art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992.

19. Pentru aceste motive, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 341 alin. (2) teza a întâi din Codul de procedură penală este inadmisibilă.

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

pentru aprobarea transmiterii unor bunuri din infrastructura secundară de irigații aparținând domeniului privat al statului, aflată în administrarea Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare și situată pe teritoriul Organizației utilizatorilor de apă pentru irigații ZYX Poarta Albă din județul Constanța, în proprietatea acestei organizații

Luând în considerare Referatul de aprobare nr. 268.819 din 5.10.2022 al Direcției Îmbunătățiri funciare și fond funciar, în baza prevederilor art. 27 alin. (1) și (4) din Legea îmbunătățirilor funciare nr. 138/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 57 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 9 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării RURALE, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigrindină și de Creștere a Precipitațiilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă transmiterea unor bunuri din infrastructura secundară de irigații aparținând domeniului privat al statului, aflată în administrarea Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare și situată pe teritoriul Organizației utilizatorilor de apă pentru irigații ZYX Poarta Albă din județul Constanța, în proprietatea acestei organizații, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin, sub condițiile rezolutorii prevăzute de art. 27 alin. (1) din Legea îmbunătățirilor funciare nr. 138/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Predarea-primirea infrastructurii secundare de irigații, prevăzută în anexa menționată la art. 1, se face la starea fizică existentă la momentul solicitării de preluare, pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 5 zile de la data intrării în vigoare a prezentului ordin, în condițiile legii, în care sunt specificate obligațiile prevăzute de Legea

îmbunătățirilor funciare nr. 138/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — Patrimoniul Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare se diminuează cu valoarea de inventar a bunurilor transmise potrivit art. 1, răspunderea pentru exactitatea, realitatea și corectitudinea datelor aferente bunurilor ce fac obiectul prezentului act normativ aparținând acestei entități.

Art. 4. — Prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, la propunerea Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare, se aprobă retragerea dreptului de proprietate asupra infrastructurii de îmbunătățiri funciare preluate de către organizația utilizatorilor de apă pentru irigații prevăzută la art. 1, în termen de 30 de zile de la data constatării nerespectării de către această organizație a obligațiilor prevăzute la art. 27 alin. (1), prin aplicarea dispozițiilor art. 29³ din Legea îmbunătățirilor funciare nr. 138/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Petre Daea

București, 12 octombrie 2022.
Nr. 316.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE ale bunurilor din infrastructura secundară de irigații aflate în domeniul privat al statului și în administrarea Agenției Naționale de Îmbunătățiri Funciare, care se transmit în proprietatea Organizației utilizatorilor de apă pentru irigații ZYX Poarta Albă, județul Constanța

Nr. crt.	Codul de clasificare și nr. MFP alocat prin Ordinul ministrului finanțelor publice și al ministrului delegat pentru buget nr. 668/2014	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Denumirea bunului	Descrierea tehnică	Adresa	Valoarea de inventar (lei)
1	1.8.4/INVPPS-12014315-2016	Agenția Națională de Îmbunătățiri Funciare CIF 29275212	Organizația utilizatorilor de apă pentru irigații ZYX Poarta Albă, județul Constanța Sediul: comuna Poarta Albă, Ferma nr. 8, județul Constanța Înregistrată în Registrul național al organizațiilor de îmbunătățiri funciare cu nr. 664 din 24.04.2020 CIF 42541931	Canal distribuție CD I-5 Poarta Albă	Canal pământ în lungime de 765 m Lățimea la fundul canalului b = 0,8 m Panta taluzului m = 1,5 Construcții hidrotehnice pe canal — 2 buc. stăvilare	UAT Murfatlar, județul Constanța	1.642,55
2	1.8.6/INVPPS-12013859-2016			Rețea interioară plot CD I-5 Poarta Albă	Rețea de antene care deservește o suprafață netă de 174 ha Lungime rețea de antene 5.472 m	UAT Murfatlar, județul Constanța	3.536,46
3	1.8.6/INVPPS-12013865-2016			Amenajare interioară plot CD I-1 Poarta Albă	Rețea de antene care deservește o suprafață netă de 889 ha Lungime rețea de antene 14.292 m	UAT Poarta Albă, județul Constanța	264,39

MINISTERUL ANTREPRENORIATULUI ȘI TURISMULUI Nr. 1.597 din 26 septembrie 2022	MINISTERUL FINANTELOR Nr. 3.881 din 14 octombrie 2022	MINISTERUL MUNCII ȘI SOLIDARITĂȚII SOCIALE Nr. 1.937 din 3 octombrie 2022
--	--	---

ORDIN

privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli rectificat pe anul 2022 pentru Societatea CENTRUL NAȚIONAL DE ÎNVĂȚĂMÂNT TURISTIC — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Antreprenoriatului și Turismului

Având în vedere prevederile art. 4 alin. (1) lit. b), coroborate cu prevederile art. 10 alin. (2) și (3) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 10 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.327/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Antreprenoriatului și Turismului, cu modificările ulterioare, ale art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 18 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 23/2022 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii și Solidarității Sociale,

ministrul antreprenoriatului și turismului, ministrul finanțelor și ministrul muncii și solidarității sociale emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli rectificat pe anul 2022 pentru Societatea CENTRUL NAȚIONAL DE ÎNVĂȚĂMÂNT TURISTIC — S.A., prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul
antreprenoriatului
și turismului,
Lucian-Ioan Rus,
secretar de stat

Ministrul finanțelor,
Adrian Căciu

Ministrul muncii
și solidarității sociale,
**Marius-Constantin
Budăi**

MINISTERUL ANTREPRENORIALITĂȚII ȘI TURISMULUI
 Operatorul economic: CENTRUL NAȚIONAL DE ÎNVĂȚĂMÂNT TURISTIC — S.A. — CNIT — S.A.
 Sediul/Adresa: Bd. Poligrafiei nr. 3—5, sectorul 1, București
 Cod unic de înregistrare: 24979799

BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
rectificat pe anul 2022

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an curent 2022
0	1	2	3	4
I.		VENITURI TOTALE (Rd.1=Rd.2+Rd.5)	1	9.873,9
	1	Venituri totale din exploatare, din care:	2	9.823,5
		a) subvenții, cf. prevederilor legale în vigoare	3	0,0
		b) transferuri, cf. prevederilor legale în vigoare	4	0,0
	2	Venituri financiare	5	50,4
II		CHELTUIELI TOTALE (Rd.6=Rd.7+Rd.19)	6	9.138,2
	1	Cheltuieli de exploatare,(Rd. 7=Rd.8+Rd.9+Rd.10+Rd.18) din care:	7	9.112,4
		A. cheltuieli cu bunuri si servicii	8	4.008,3
		B. cheltuieli cu impozite, taxe si varsaminte asimilate	9	298,2
		C. cheltuieli cu personalul, (Rd.10=Rd.11+Rd.14+Rd.16+Rd.17) din care:	10	3.588,3
		C0 Cheltuieli de natură salarială(Rd.11=Rd.12+Rd.13)	11	3.012,4
		C1 ch. cu salariile	12	2.682,9
		C2 bonusuri	13	329,5
		C3 alte cheltuieli cu personalul, din care:	14	0,0
		cheltuieli cu plati compensatorii aferente disponibilizarilor de personal	15	0,0
		C4 Cheltuieli aferente contractului de mandat si a altor organe de conducere si control, comisii si comitete	16	496,9
		C5 Cheltuieli cu contribuțiile datorate de angajator	17	79,0
		D. Alte cheltuieli de exploatare	18	1.217,6
	2	Cheltuieli financiare	19	25,8
III		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere) (Rd.20=Rd.1-Rd.6)	20	735,7
IV	1	IMPOZIT PE PROFIT CURENT	21	200,6
	2	IMPOZIT PE PROFIT AMÂNAT	22	
	3	VENITURI DIN IMPOZITUL PE PROFIT AMÂNAT	23	
	4	IMPOZITUL SPECIFIC UNOR ACTIVITĂȚI	24	
	5	ALTE IMPOZITE NEPREZENTATE LA ELEMENTELE DE MAI SUS	25	
V		PROFITUL/PIERDEREA NETĂ A PERIOADEI DE RAPORTARE (Rd. 26=Rd.20-Rd.21-Rd.22+Rd.23-Rd.24-Rd.25), din care:	26	535,1
	1	Rezerve legale	27	26,8
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	28	0,0
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	29	356,2
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi	30	0,0

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an curent 2022
5		Alte repartizări prevăzute de lege	31	0,0
6		Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la Rd. 27, 28, 29, 30, 31 (Rd. 32= Rd.26-(Rd.27 la Rd. 31)>= 0)	32	152,2
7		Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	33	40,0
8		Minimum 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende convenite acționarilor, în cazul societăților/ companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat, din care:	34	96,1
	a)	- dividende convenite bugetului de stat	35	96,1
	b)	- dividende convenite bugetului local	36	0,0
	c)	- dividende convenite altor acționari	37	0,0
9		Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la Rd.33 - Rd.34 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	38	56,1
VI		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	39	257,0
VII		CHELTUIELI ELIGIBILE DIN FONDURI EUROPENE, din care:	40	257,0
	a)	cheltuieli materiale	41	0,3
	b)	cheltuieli cu salariile	42	227,2
	c)	cheltuieli privind prestările de servicii	43	0,5
	d)	cheltuieli cu reclamă și publicitate	44	
	e)	alte cheltuieli	45	29,0
VIII		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	46	7,5
1		Alocații de la buget	47	0,0
		alocații bugetare aferente plății angajamentelor din anii anteriori	48	0,0
IX		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII	49	7,5
X		DATE DE FUNDAMENTARE		
1		Nr. de personal prognozat la finele anului	50	55,0
2		Nr.mediu de salariați total	51	52,0
3		Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială *	52	4.756,7
4		Câștigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială, recalculat cf. Legii anuale a bugetului de stat **	53	4.259,0
5		Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu (mii lei/persoană) (Rd.2/Rd.51)	54	188,9
6		Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu recalculată cf. Legii anuale a bugetului de stat	55	188,9
7		Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (cantitate produse finite/ persoană)	56	X
8		Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (Rd. 57=(Rd.6/Rd.1)x1000)	57	925,5
9		Plăți restante	58	0,0
10		Creanțe restante	59	0,0

*) Rd.52 = Rd.151 din Anexa de fundamentare nr.2

**) Rd.53 = Rd.152 din Anexa de fundamentare nr.2

MINISTERUL EDUCAȚIEI

ORDIN**pentru extinderea activității de învățământ a unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu program prelungit „Camigo” din municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj**

Având în vedere prevederile art. 24 alin. (3) lit. c) și d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 11 lit. a), respectiv ale art. 15 lit. e) din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 155/2022 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar,

având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 994/2020 privind aprobarea standardelor de autorizare de funcționare provizorie și a standardelor de acreditare și de evaluare externă periodică în învățământul preuniversitar, cu modificările ulterioare, ținând cont de dispozițiile Ordinului ministrului educației nr. 5.511/2021 pentru aprobarea Metodologiei privind fundamentarea cifrei de școlarizare pentru învățământul preuniversitar de stat, evidența efectivelor de antepreșcolari/preșcolari și elevi școlarizați în unitățile de învățământ particular, precum și emiterea avizului conform în vederea organizării rețelei unităților de învățământ preuniversitar pentru anul școlar 2022—2023, cu modificările și completările ulterioare,

luând în considerare prevederile Ordinului ministrului educației naționale nr. 4.381/2019 privind acordarea acreditării pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu program prelungit „Camigo” din municipiul Cluj-Napoca, precum și ale Ordinului ministrului educației nr. 5.085/2021 privind extinderea activității de învățământ a unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu program prelungit „Camigo” din municipiul Cluj-Napoca,

ținând cont de Referatul de aprobare nr. 5.521 din 10.08.2022 privind extinderea activității de învățământ a unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu program prelungit „Camigo” din municipiul Cluj-Napoca,

având în vedere Hotărârea Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 8 din 2.08.2022,

în temeiul art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 369/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Începând cu anul școlar 2022—2023, activitatea de învățământ a unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu program prelungit „Camigo” din municipiul Cluj-Napoca, pentru nivelul de învățământ „preșcolar”, program „prelungit”, limba de predare „română”, se va desfășura și în sediul din Str. Lombului nr. 2—6, municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj.

(2) Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu program prelungit „Camigo” din municipiul Cluj-Napoca are

o capacitate maximă de școlarizare de 18 formațiuni de studiu/ 1 schimb.

Art. 2. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu program prelungit „Camigo” din municipiul Cluj-Napoca, Ministerul Educației, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, respectiv Inspectoratul Școlar al Județului Cluj vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

MINISTERUL EDUCAȚIEI

ORDIN**pentru mărirea capacității de școlarizare a unității de învățământ preuniversitar particular
Karin's Kids Academy Băneasa din municipiul București, sectorul 1**

Având în vedere prevederile art. 24 alin. (3) lit. c) și d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere prevederile art. 11 lit. a), respectiv ale art. 15 lit. e) din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 155/2022 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 994/2020 privind aprobarea standardelor de autorizare de funcționare provizorie și a standardelor de acreditare și de evaluare externă periodică în învățământul preuniversitar, cu modificările ulterioare, ținând cont de dispozițiile Ordinului ministrului educației nr. 5.511/2021 pentru aprobarea Metodologiei privind fundamentarea cifrei de școlarizare pentru învățământul preuniversitar de stat, evidența efectivelor de antepreșcolari/preșcolari și elevi școlarizați în unitățile de învățământ particular, precum și emiterea avizului conform în vederea organizării rețelei unităților de învățământ preuniversitar pentru anul școlar 2022—2023, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de Ordinul ministrului educației și cercetării nr. 5.351/2020*) privind acordarea autorizării de funcționare provizorie Fundației Karin Kinder Garden pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Karin's Kids Academy Băneasa din municipiul București, ținând cont de Referatul de aprobare nr. 5.511 din 10.08.2022 pentru mărirea capacității de școlarizare a unității de învățământ preuniversitar particular Karin's Kids Academy Băneasa din municipiul București, având în vedere Hotărârea Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 8 din 2.08.2022, în temeiul art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 369/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Începând cu anul școlar 2022—2023, capacitatea maximă de școlarizare a unității de învățământ preuniversitar particular Karin's Kids Academy Băneasa, șoseaua București—Ploiești nr. 182A, municipiul București, sectorul 1, pentru nivelul de învățământ „preșcolar”, program „prelungit” și „normal”, limba de predare „română”, prevăzută în anexa la Ordinul ministrului educației și cercetării nr. 5.351/2020,

se mărește la 12 formațiuni de studiu într-un singur schimb, conform anexei care face parte din prezentul ordin.

(2) Unitatea de învățământ preuniversitar particular Karin's Kids Academy Băneasa din municipiul București are o capacitate maximă de școlarizare de 12 formațiuni de studiu într-un singur schimb.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

București, 30 august 2022.
Nr. 5.205.

*) Ordinul ministrului educației și cercetării nr. 5.351/2020 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

ANEXĂ**Municipiul București — sectorul 1**

Nr. crt.	Denumirea unității de învățământ	Nr. Ordinului ministrului educației și cercetării autorizare/acreditare	Denumirea persoanei juridice inițiatoare	Adresa unității de învățământ, tel./fax, e-mail	Nivelul de învățământ/ Nivelul de calificare	Profilul/ Domeniul	Domeniul pregătirii de bază	Calificarea profesională/ Specializarea	Limba de predare	Forma de învățământ
1.	Karin's Kids Academy Băneasa	Ordinul ministrului educației și cercetării nr. 5.351/28.08.2020	Fundația Karin Kinder Garten	Municipiul București, șoseaua București—Ploiești nr. 182A, sectorul 1, tel.: 0762614156, baneasa@karinkids.ro (sediul actual)	Preșcolar PP și PN				Română	PP și PN
Capacitatea maximă de școlarizare — 12 formațiuni de studiu într-un schimb. Extindere sediu.										

ACTE ALE CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII
PLENUL

HOTĂRÂRE

pentru modificarea Codului deontologic al judecătorilor și procurorilor, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 328/2005

În temeiul dispozițiilor art. 133 alin. (5) și (7) din Constituția României, republicată, și ale art. 23 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere prevederile art. 38 alin. (1) din Legea nr. 317/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu majoritatea voturilor membrilor prezenți (11 voturi DA, 6 voturi NU),

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii hotărăște:

Art. I. — Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 328/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 815 din 8 septembrie 2005, se modifică după cum urmează:

— **La articolul 18, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(2) Judecătorii și procurorii nu își pot exprima părerea cu privire la probitatea profesională și morală a celorlalți judecători sau procurori, indiferent de instanța, parchetul sau instituția la care funcționează aceștia.”

Art. II. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Consiliului Superior al Magistraturii,
judecător **Marian Budă**

București, 6 octombrie 2022.
Nr. 135.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

